

посади на Божіе то и зволѣніе во своѣ то време, престаѣвися и положи се при Отцы те си. и видѣ истлѣніе:

37 Но онъш когото Кръъ воскреси, не видѣ истлѣніе.

38 Знайте прочее мѣжѣ кратіе, заирѣ чрезъ него се проповѣдѣва вамъ прощеніе грѣхѣвъ.

39 И ѿ сички те онъш, ѿ който не могохте чрезъ законатъ Мѡѹсеѡвъ да се ѡправдате, секой който вѣрѣва въ него ѡправдаѣвасе чрезъ него.

40 Вардѣтесе прочее да не дойде на васъ онѡва што ѡ рѣчено въ прорѣцѣ те:

41 Виждѣте немарліѡи и почѣдѣтесе, и стреснѣтесе: зашто азъ рабѡтимъ (сѣднѡ) рабѡта въ ваши те дни, такаѡва рабѡта, която не быхте повѣрѡвали, ако бы ви нѣкой казѣвалъ.

42 И катѡ и злѡзѣха онъш ѿ сокѡрише то Идѣйско, молаха ги пѣзѣчницѣ те да имъ прикажатъ пакъ тѣла (истѣ те) дѡмѣ въ дрѣга та сѣбѣѡта.

43 И катѡ се разидѣ сокѡро, мнозина ѿ Идѣи те, и ѿ благочестивѣ те пришѣлцѣ послѣдоваха по Пѡвла и по Варнаѡа: който катѡ приказѣваха съ нихъ, предѣмѡваха ги да стоатъ цѣрѣствѡ въ Бжѣа та благодѣть.

44 Я въ слѣдѡюща та сѣбѡѡта сократѣ токо речѣ сичкѡ градъ да слѣшатъ слѡво то Бжѣе.

45 Я Идѣе те катѡ видѣха нарѡды те, испланихасе со завистѣ, и говорѣха на срѣща на Пѡвловѣ те дѡмѣ, и сопротивлѡвахасе и хѣлаха.

46 Тогѡѡа Пѡвлъ и Варнаѡа рѣкоха дерзновѣннѡ: вамъ кѣше прилично да се проповѣда пѣрѡ слѡво то Бжѣе: но понѣже го ѡфжратѣ, и сѡми сѣбе прѡвите недѡстоинѣ за вѣчнѡшатъ живѡтъ, ѣто (ніе се) ѡкрѣщамѣ въ пѣзѣчницѣ те.

47 Зашто така ни ѣ заповѣдалъ Гдѣ: който говори: тѣрихъ те да си свѣтъ на пѣзѣчницѣ те, за да бжѣдѣшъ на спасѣніе дѡри до послѣднѡа край на землѡта.

48 Я пѣзѣчницѣ те катѡ чѣха тѣа слѡвѣсѡ радѡвахасе, и прославлѡваха слѡво то Госпѡдне, и повѣрѡваха който кѣха ѡпредѣлѣни за вѣчнѡшатъ живѡтъ.

49 И проносѣшесе слѡво то Госпѡдне по сичка та онѡа страна.

50 Но Идѣе те подѣстиха благоговѣннѣ те женѡ, и почтѣннѣ те, и старѣйшинѣ те градски, и вдигнаха гонѣніе на врѣхъ Пѡвла и Варнаѡа, и изгнаха ги ѿ свои те сѣнѡры.